

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

С. КОРЕЦЬКИЙ

“ ”

2026 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України
“Про дорожній рух” щодо імплементації законодавства

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. Внести до Закону України “Про дорожній рух” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338 із наступними змінами) такі зміни:

1. У статті 4:

1) в абзаці шістнадцятому слова “учасників дорожнього руху” замінити словами “підготовки та перепідготовки водіїв”, а слова “різних груп населення” — словами “інших учасників дорожнього руху”;

2) доповнити статтю після абзацу шістнадцятого новими абзацами такого змісту:

“затвердження зразків бланків і технічних описів бланків національного та міжнародного посвідчень водія, свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу та інших реєстраційних документів, а також зразка розпізнавального автомобільного знака України;

визначення порядку формування та перевірки електронного посвідчення водія, електронного свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу, їх електронних копій;

визначення вимог до даних, що містяться в електронному посвідченні водія, електронному свідоцтві про реєстрацію транспортного засобу, порядку їх оновлення, заходів щодо обробки та захисту персональних даних власників таких документів;”.

У зв’язку з цим абзаци сімнадцятий — двадцятий вважати відповідно абзацами двадцятим — двадцять третім.

2. У статті 15:

1) частину першу викласти в такій редакції:

“Кожний громадянин України, іноземець або особа без громадянства, які досягли визначеного цим Законом віку, постійно чи тимчасово проживають на території України, не мають медичних протипоказань, пройшли медичний огляд у встановленому порядку та допущені за станом здоров'я до керування транспортними засобами відповідних категорій, пройшли підготовку, перепідготовку за відповідними програмами, можуть у встановленому порядку отримати право на керування транспортними засобами відповідних категорій. ”;

2) частину другу виключити;

3) частину третю викласти в такій редакції:

“Перелік медичних протипоказань (захворювань і вад), за наявності яких особа не може бути допущена до керування транспортними засобами відповідних категорій, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.”;

4) у першому реченні частини четвертої слова “медичний огляд” замінити словами “медичний огляд у встановленому порядку для можливості бути допущеною за станом здоров'я до керування транспортними засобами відповідних категорій”, а слова “теоретичний і практичний іспити” — словами “теоретичний, практичний іспити”;

5) друге речення частини п'ятої викласти в такій редакції: “Підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації водіїв здійснюється спеціалістами, які за результатами атестації отримали відповідний атестат (крім спеціалістів, які здійснюють навчання за відповідними програмами щодо надання домедичної допомоги).”;

6) у першому реченні частини восьмої слова “Теоретичний і практичний іспити” замінити словами “Теоретичний, практичний іспити”;

7) доповнити статтю після частини восьмої новою частиною такого змісту:

“Відносини щодо прийняття, оскарження в адміністративному порядку адміністративних актів з питань отримання права на керування транспортними засобами, припинення дії посвідчення водія, зупинення чи відновлення права на керування транспортними засобами, а також інших адміністративних актів у сфері допуску до керування транспортними засобами регулюються Законом України “Про адміністративну процедуру” з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.”.

У зв'язку з цим частини дев'яту і десяту вважати відповідно частинами десятою і одинадцятою;

8) частину десяту викласти в такій редакції:

“Право на керування транспортними засобами відповідних категорій підтверджується посвідченням водія транспортного засобу з установленим строком дії. Посвідчення водія, видане особі вперше, дійсне протягом двох років з дня його видачі. На території України відповідно до Конвенції про дорожній рух діють національні та міжнародні посвідчення водія. Порядок видачі, обміну, встановлення строку дії посвідчення водія, допуску осіб до керування транспортними засобами за категоріями, припинення та зупинення права на керування транспортними засобами, його відновлення, а також позначення в ньому додаткової інформації у формі кодів визначається Кабінетом Міністрів України. Особа має лише одне посвідчення водія незалежно від способу виготовлення (на бланку, в електронній формі або обома способами одночасно). Посвідчення водія в електронній формі може одночасно відображатися на кількох електронних пристроях.”.

3. Доповнити Закон статтями 15²—15⁵ такого змісту:

“Стаття 15². Категорії посвідчення водія на право керування транспортними засобами

В Україні встановлюються такі категорії посвідчення водія на право керування транспортними засобами:

категорія АМ:

– мопеди, тобто двоколісні або триколісні транспортні засоби, максимальна конструктивна швидкість яких не перевищує 45 кілометрів на годину, максимальна номінальна потужність не перевищує 4 кВт, за винятком тих, у яких максимальна конструктивна швидкість менше або дорівнює 25 кілометрів на годину;

– легкі квадроцикли, тобто чотириколісні транспортні засоби, маса без навантаження яких не перевищує 425 кілограмів (без урахування маси акумуляторних батарей у разі використання електродвигуна), оснащені максимум двома місцями для сидіння, включаючи місце для сидіння водія, максимальна конструктивна швидкість яких не перевищує 45 кілометрів на годину, а потужність двигуна яких не перевищує 6 кВт;

категорія А1:

– мотоцикли, тобто двоколісні транспортні засоби, потужність двигуна яких не перевищує 11 кВт, а співвідношення потужність / вага не більше 0,1 кВт/кг;

– трицикли, тобто транспортні засоби з трьома симетрично розташованими колесами, потужність двигуна яких не перевищує 15 кВт, за винятком тих, що за своїми технічними характеристиками належать до категорії АМ;

категорія A2 — мотоцикли, тобто двоколісні транспортні засоби з боковим причепом або без нього, потужність двигуна яких не перевищує 35 кВт, із співвідношенням потужність / вага не більше 0,2 кВт/кг, та які не переобладнані з транспортного засобу, потужність якого перевищує 70 кВт;

категорія A:

– мотоцикли, тобто двоколісні транспортні засоби з боковим причепом або без нього, потужність двигуна яких перевищує 35 кВт;

– трицикли, тобто транспортні засоби з трьома симетрично розташованими колесами, потужність двигуна яких перевищує 15 кВт;

категорія B1 — квадроцикли, тобто чотириколісні транспортні засоби, маса яких без навантаження не перевищує 450 кілограмів (600 кілограмів для транспортних засобів, призначених для перевезення вантажів) без урахування маси акумуляторних батарей у разі використання електродвигуна, потужність двигуна яких не перевищує 15 кВт, за винятком тих, що за своїми технічними характеристиками належать до категорії AM;

категорія B — транспортні засоби, дозволена максимальна маса яких не перевищує 3500 кілограмів, які спроектовані та сконструйовані для перевезення пасажирів з кількістю місць для сидіння не більше ніж вісім, крім водія.

Транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані з причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів.

Транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані з причепом, дозволена максимальна маса якого перевищує 750 кілограмів, за умови, що дозволена максимальна маса такого состава транспортних засобів не перевищує 3500 кілограмів;

категорія BE — состав транспортних засобів, що складається з тягача категорії B та причепа або напівпричепа, за умови, що дозволена максимальна маса причепа або напівпричепа не перевищує 3500 кілограмів;

категорія C1 — транспортні засоби (крім тих, що належать до категорії D1 або категорії D), дозволена максимальна маса яких перевищує 3500 кілограмів, але не перевищує 7500 кілограмів, спроектовані та сконструйовані для перевезення пасажирів з кількістю місць для сидіння не більше ніж вісім, крім водія.

Транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані з причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів;

категорія C1E:

– состав транспортних засобів, що складається з тягача категорії C1 і причепа або напівпричепа, дозволена максимальна маса якого перевищує

750 кілограмів, за умови, що дозволена максимальна маса такого состава не перевищує 12 000 кілограмів;

– состав транспортних засобів, що складається з тягача категорії В і причепа або напівпричепа, дозволена максимальна маса якого перевищує 3500 кілограмів, за умови, що дозволена максимальна маса такого состава не перевищує 12 000 кілограмів;

категорія С — транспортні засоби (крім транспортних засобів, віднесених до категорії D1 або категорії D), дозволена максимальна маса яких перевищує 3500 кілограмів, які спроектовані та сконструйовані для перевезення пасажирів з кількістю місць для сидіння не більше ніж вісім, крім водія.

Транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані з причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів;

категорія СЕ — состав транспортних засобів, що складається з тягача категорії С та причепа або напівпричепа, дозволена максимальна маса якого перевищує 750 кілограмів;

категорія D1 — транспортні засоби, які спроектовані та сконструйовані для перевезення пасажирів з кількістю місць для сидіння більше ніж вісім, але не більше ніж шістнадцять, крім водія, максимальна довжина яких не перевищує 8 метрів.

Транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані з причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів;

категорія D1E — состав транспортних засобів, що складається з тягача категорії D1 та причепа, дозволена максимальна маса якого перевищує 750 кілограмів;

категорія D — транспортні засоби, які спроектовані та сконструйовані для перевезення пасажирів з кількістю місць для сидіння більше ніж вісім, крім водія.

Транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані з причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів;

категорія DE — состав транспортних засобів, що складається з тягача категорії D і причепа, дозволена максимальна маса якого перевищує 750 кілограмів;

категорії Tm — трамвай та Tb — тролейбус.

Стаття 15³. Право на керування транспортними засобами

Керувати транспортними засобами може особа, яка має право на керування транспортними засобами відповідних категорій, за умови, що її право не припинено або не зупинено.

Право на керування транспортними засобами відповідних категорій може бути надано:

категорії АМ — особам, які досягли 15-річного віку;

категорій А1, В1 — особам, які досягли 16-річного віку;

категорій А2, В, ВЕ, С1, С1Е — особам, які досягли 18-річного віку.

Право на керування транспортними засобами категорії В може бути надано із 17-річного віку за умови керування транспортним засобом у супроводі особи, яка досягла 24-річного віку, сидить на передньому сидінні, має право на керування транспортними засобами категорії В не менше п'яти років та не була позбавлена права на керування транспортним засобом у вказаний період;

категорії А (мотоцикли) — особам, які досягли 20-річного віку та мають право на керування транспортним засобом категорії А2 не менше двох років. Вимога щодо наявності права на керування транспортними засобами категорії А2 не менше двох років не застосовується до осіб, які досягли 24-річного віку;

категорії А (трицикли) — особам, які досягли 21-річного віку;

категорій С, СЕ — особам, які досягли 21-річного віку, а також особам, які досягли 18-річного віку, за умови наявності документа про професійну освіту про здобуття професії водія транспортних засобів відповідних категорій;

категорій D1, D1E, Tm, Tb — особам, які досягли 21-річного віку, а також особам, які досягли 18-річного віку, за умови наявності документа про професійну освіту про здобуття професії водія транспортних засобів відповідних категорій;

категорій D, DE — особам, які досягли 24-річного віку, а також особам, які досягли 21-річного віку, за умови наявності документа про професійну освіту про здобуття професії водія транспортних засобів відповідних категорій.

Право на керування колісними тракторами, самохідними машинами, сільськогосподарською технікою, іншими механізмами, які експлуатуються на вулично-дорожній мережі, усіх типів може бути надано особам, які досягли 18-річного віку.

Посвідчення водія, видане для керування транспортними засобами будь-якої категорії, підтверджує право на керування транспортними засобами категорії АМ.

Посвідчення водія, видане для керування транспортними засобами категорій А2, підтверджує право на керування транспортними засобами категорії А1.

Посвідчення водія, видане для керування транспортними засобами категорій А, В, С, D, підтверджує право на керування транспортними засобами категорій A1, A2, B1, C1, D1 відповідно.

Посвідчення водія, видане для керування транспортними засобами категорій C1E, CE, D1E і DE, підтверджує право на керування транспортними засобами категорії BE.

Посвідчення водія, видане для керування транспортними засобами категорій C1E і CE, підтверджує право на керування транспортними засобами категорії D1E, якщо особа має право на керування транспортними засобами категорії D1.

Посвідчення водія, видане для керування транспортними засобами категорії CE, підтверджує право на керування транспортними засобами категорії DE, якщо особа має право на керування транспортним засобом категорії D.

Посвідчення водія, видане для керування транспортними засобами категорій CE та DE, підтверджує право на керування транспортними засобами категорій C та C1, а також D та D1 відповідно.

Посвідчення водія, видане для керування транспортними засобами категорій CE і DE, підтверджує право на керування транспортними засобами категорій C1E і D1E відповідно.

Посвідчення водія, видане для керування транспортними засобами категорій C1E та D1E, підтверджує право на керування транспортними засобами категорій C1 та D1 відповідно.

Право на керування транспортними засобами категорій BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D і DE можуть отримати особи, які вже мають право на керування транспортними засобами категорії В.

Стаття 15⁴. Припинення дії посвідчення водія, зупинення права на керування транспортними засобами та посвідчення водія, яке є недійсним

Дія посвідчення водія припиняється в разі:

позбавлення особи, яка має посвідчення водія, видане вперше, права на керування транспортними засобами відповідно до вимог законодавства;

установлення факту оформлення та видачі посвідчення водія на підставі підроблених/недійсних/фіктивних документів (відомостей) або порушень/недотримання вимог законодавства під час складення/проведення теоретичного, практичного іспитів.

Право на керування транспортними засобами (дія посвідчення водія) зупиняється в разі:

позбавлення особи права на керування транспортними засобами

відповідно до вимог законодавства на строк позбавлення (крім випадків, коли особа має посвідчення водія, видане вперше);

тимчасового обмеження особи у праві керування транспортними засобами відповідно до вимог законодавства;

виявлення відповідно до вимог законодавства в особи медичних протипоказань до керування транспортними засобами відповідних категорій, а також непроходження в установленому порядку та встановлені строки періодичного або позачергового медичного огляду.

Посвідчення водія є недійсним у разі:

позбавлення особи права на керування транспортними засобами відповідно до вимог законодавства, яка має посвідчення водія, видане вперше;

закінчення строку дії посвідчення водія, яким надано право на керування транспортними засобами відповідних категорій;

втрати, знищення чи викрадення посвідчення водія;

надходження до територіального органу Міністерства внутрішніх справ України інформації про видачу особі посвідчення водія іноземної держави;

обміну посвідчення водія (недійсним є посвідчення водія, що підлягало обміну);

невилучення в особи або нездачі особою посвідчення водія протягом 15 робочих днів із дня набрання законної сили рішенням суду про позбавлення особи права на керування транспортними засобами;

коли особа протягом року не з'явилася за отриманням посвідчення водія, виданого вперше;

коли особа протягом року не з'явилася за отриманням виготовленого посвідчення водія з дня виникнення підстав для його видачі або обміну.

Інформація про припинення дії посвідчення водія, про зупинення права на керування транспортними засобами, про посвідчення водія, яке є недійсним, вноситься територіальним органом Міністерства внутрішніх справ України до Єдиного державного реєстру транспортних засобів із зазначенням підстав припинення дії посвідчення водія чи зупинення права на керування транспортними засобами.

Повідомлення про припинення дії посвідчення водія надсилається територіальним органом Міністерства внутрішніх справ України рекомендованим поштовим відправленням на адресу задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування), у якому зазначається інформація про підстави припинення дії посвідчення водія, необхідність здачі посвідчення водія протягом 15 робочих днів (крім випадків вилучення посвідчення водія поліцейським) до територіального органу Міністерства

внутрішніх справ України, а також спосіб, порядок та строк оскарження відповідного рішення.

У разі виявлення посвідчення водія, яке, за даними Єдиного державного реєстру транспортних засобів, є недійсним або в разі виявлення, що дію посвідчення водія припинено або право особи на керування транспортними засобами зупинено, поліцейські вилучають таке посвідчення водія та надсилають його територіальному органу Міністерства внутрішніх справ України.

Стаття 15⁵. Відновлення права на керування транспортними засобами

Право на керування транспортними засобами, дію якого зупинено у зв'язку з позбавленням особи права на керування транспортними засобами відповідно до вимог законодавства на строк позбавлення (крім випадків, коли особа має посвідчення водія, видане вперше), відновлюється з дня, наступного за днем закінчення строку позбавлення особи права на керування транспортними засобами, зазначеного в рішенні суду, яке набрало законної сили, та здійснюється за умови складення особою теоретичного, практичного іспитів, обов'язкового проходження позачергового медичного огляду, за результатами якого видано висновок про допущення за станом здоров'я до керування транспортними засобами відповідних категорій, який дійсний на дату складання теоретичного, практичного іспитів. У разі якщо особа мала право на керування транспортними засобами двох або більше категорій, теоретичний, практичний іспити складаються за вищою з них.

Право на керування транспортними засобами, дію якого зупинено у зв'язку з тимчасовим обмеженням особи у праві керування транспортними засобами відповідно до вимог законодавства, відновлюється з дня, наступного за днем закінчення строку тимчасового обмеження особи у праві керування транспортними засобами, зазначеного в рішенні суду, яке набрало законної сили або підлягає негайному виконанню, та здійснюється без складання особою теоретичного, практичного іспитів, проходження позачергового медичного огляду.

Право на керування транспортними засобами, дію якого зупинено у зв'язку з виявленням відповідно до вимог законодавства в особи медичних протипоказань до керування транспортними засобами відповідних категорій, а також непроходженням у встановленому порядку та строки періодичного або позачергового медичного огляду, відновлюється за умови обов'язкового проходження особою позачергового медичного огляду, за результатами якого видано висновок про допущення за станом здоров'я до керування транспортними засобами відповідних категорій без складання особою теоретичного, практичного іспитів.

Право на керування транспортними засобами, дію якого зупинено у зв'язку з позбавленням особи права на керування транспортними засобами

або тимчасовим обмеженням особи у праві керування транспортними засобами відповідно до вимог законодавства на підставі рішення суду, яке скасовано, відновлюється з дня, наступного за днем набрання законної сили рішенням суду про скасування рішення суду про позбавлення особи права на керування транспортними засобами або про тимчасове обмеження особи у праві керування транспортними засобами, та здійснюється без складання особою теоретичного, практичного іспитів, проходження позачергового медичного огляду.

Право на керування транспортними засобами, дію якого зупинено у зв'язку з тимчасовим обмеженням особи у праві керування транспортними засобами відповідно до вимог законодавства на підставі постанови державного виконавця, відновлюється з дня, наступного за днем винесення державним виконавцем постанови про закінчення виконавчого провадження або про скасування тимчасового обмеження боржника у праві керування транспортними засобами, та здійснюється без складання особою теоретичного, практичного іспитів, проходження позачергового медичного огляду.

У разі відновлення права на керування транспортними засобами особі за її заявою повертається посвідчення водія (крім випадків виявлення відповідно до вимог законодавства в особи медичних протипоказань до керування транспортними засобами відповідних категорій).

У разі коли підстави для відновлення права на керування транспортними засобами, передбачені частинами другою — п'ятою цієї статті, виникли більше ніж через один рік, посвідчення водія повертається особі за умови складення теоретичного, практичного іспитів на право керування транспортними засобами відповідних категорій, обов'язкового проходження особою позачергового медичного огляду, за результатами якого видано висновок про допущення за станом здоров'я до керування транспортними засобами відповідних категорій, який дійсний на дату складання теоретичного, практичного іспитів. Якщо в посвідченні водія зазначено дві або більше категорій на право керування транспортними засобами, теоретичний, практичний іспити складаються за вищою з категорій, зазначених у посвідченні водія, що повертається. У разі зупинення права на керування транспортними засобами відповідної категорії у зв'язку з виявленням відповідно до вимог законодавства в особи медичних протипоказань теоретичний, практичний іспити складаються за кожною категорією транспортних засобів, до керування якими особу допущено.”.

4. Статтю 34 доповнити частиною такого змісту:

“Відносини щодо прийняття, оскарження в адміністративному порядку адміністративних актів з питань реєстрації, перереєстрації, зняття з обліку транспортних засобів, а також інших адміністративних актів у зазначеній

сфері регулюються Законом України “Про адміністративну процедуру” з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.”.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через дванадцять місяців з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом дванадцяти місяців з дня опублікування цього Закону:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**